
AMICS DEL DISSENY D'ANDORRA

NÚMERO 1. JUNY 2014. WWW.AMICSDELDISSENY.COM @ADPANDORRA

JORDI PLANELLAS, EL DIBUIXANT QUE HA IL·LUSTRAT L'EXPOSICIÓ ITINERANT DEL TRICENTENARI
NATURA QUE FLUEIX I ES FA ART: LES FOTOS DE SUSANNA FERRAN TRIOMFEN AL NEPAL
BARCELONA A PUNT D'OBRIR EL MUSEU DEL DISSENY, UNA MIRADA DIFERENT ALS OBJECTES
SANDRA ÀLVAREZ ENS MOSTRA LA FIRA INTERNACIONAL DEL MOBLE DE MILÀ D'ENGUANY

VSA

COMUNICACIÓ

COMUNICACIÓ
EXTERIOR

T. +376 720 620
vsa@andorra.ad
www.vsacomunicacion.com

SUMARI

NÚMERO 1. JUNY 2014

WWW.AMICSDELDISSENY.COM @ADPANDORRA

05

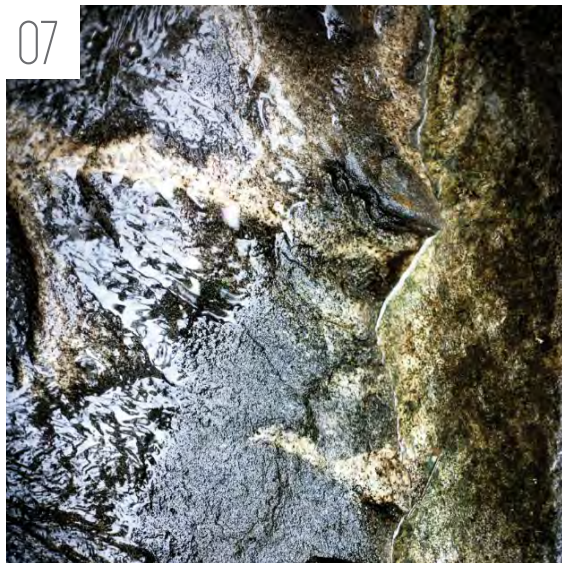
19

25

07

05

PRESENTACIÓ

Pere Moles Sans, president
dels Amics del Disseny

07

NATURA QUE FLUEIX I ES FA ART

Les fotografies de Susanna Ferran
triomfen al Nepal

13

JORDI PLANELLAS

Entrevista amb el dibuixant que ha il·lustrat
l'exposició itinerant del Tricentenari

19

UNA MIRADA DIFERENT ALS OBJECTES

Barcelona és a punt d'obrir
el Museu del Disseny

25

MILÀ RESPIRA DISSENY

Salone Internazionale del Mobile de Milano

28

D-NEWS

Notícies breus

28

PRESENTACIÓ

PERE MOLES PRESIDENT
DELS AMICS DEL DISSENY D'ANDORRA

Foto: Oscar Llauradó

Benvinguts al primer número de la revista que, des d'Amics del Disseny d'Andorra, hem decidit publicar periòdicament. Ens agradaria poder compartir amb tothom, des d'aquestes pàgines, la nostra passió pel disseny i la creativitat. Al costat de la pàgina web i dels comptes de twitter i facebook, disposem així d'una nova finestra oberta al món, per parlar de disseny gràfic, d'interiorisme, de moda, de fotografia, de disseny industrial, de joieria, d'il·lustració, de disseny tèxtil i de qualsevol altre àmbit que tingui a veure amb la creativitat aplicada a la vida quotidiana.

L'objectiu de la nostra entitat és, precisament, promoure el disseny com a part essencial de la vida cultural d'Andorra, i fer-ho en un sentit ampli, acollint tothom qui l'apreciï i se l'estimi, tant si s'hi dedica professionalment com si no. Una revista com aquesta, de compaginació acurada, a tot color, amb un paper destacat per a les fotografies i les il·lustracions, és una eina fantàstica per aquest objectiu.

Espero i desitjo que hi trobeu continguts interessants: reportatges, entrevistes, articles d'opinió, relats, notícies... tot sobre el món del disseny, aquesta paraula que engloba tantes accepcions i especialitats que, de vegades, ens costa de definir. Com a president de l'entitat, em fa una especial il·lusió presentar-vos la nostra revista i us encoratjo a que us la feu vostra, llegint-la, ensenyant-la a companys o clients i difonent-la allà on aneu, perquè així, entre tots projectem el disseny andorrà al món i fem més gran aquest cercle d'Amics del Disseny que hem començat a construir.

NATURA QUE FLUEIX I ES FA ART

LES FOTOGRAFIES DE SUSANNA FERRAN
TRIOMFEN AL NEPAL

“Life is flow” (La vida és fluir), així és titula l’exposició que la fotògrafa Susanna Ferran, sòcia de l’ADPA, ha fet a Katmandú (Nepal), del 24 d’abril al 22 de maig. La mostra inclou fotografies seves inspirades en la natura i poemes del seu company, Fred Hoffmann. Tots dos han aprofitat l’ocasió per conèixer més a fons aquell país asiàtic i amarar-se tant del seu paisatge com de la seva filosofia de vida. Des del Nepal, la Susanna ens ha fet arribar aquest text per al número 1 d’Amics del Disseny d’Andorra.

“Tot neix d'un primer viatge a l'Àsia. L'any passat vaig decidir, després de set anys de treball com a fotògrafa freelance a Andorra, donar-me un temps de pausa, per evolucionar internament i professionalment. Així doncs, amb el meu company, Fred Hoffmann, vam decidir fer un viatge a diversos països asiàtics, començant per l'Índia (Kashmir, Ladakh, Manali i Goa), passant pel Nepal i acabant a Tailàndia. Va ser així com un dia, mentre descobríem Patan al Nepal, que vam visitar la Galeria Image-Ark.

Ens va agradar tant que hi vam deixar la nostra targeta i, poc temps després, ens van contactar perquè ens volien conèixer. La veritat és que mai a la vida hagués pensat que això podia passar-nos. Vam connectar des del principi, i el projecte "Life is flow" els va encantar, fins al punt que ens van demanar si la volíem exposar a la seva galeria. I bé, així ha estat: vam inaugurar-la el passat 24 d'abril i va estar oberta fins al 22 de maig.

"Life is flow" és un projecte artístic format per les meves fotografies i els poemes del Fred. Aquesta experiència és personal, introspectiva i està creada a través d'imatges inspirades en la natura. Guiats pel poder de la curiositat, vam començar aquest projecte per explorar el "flow" de la nostra vida, centrat en les interaccions entre el cos, la ment i l'esperit. Per exemple, en la pluja vam veure les nostres llàgrimes; en les tempestes, la ràbia; en la neu, la pau.... Així vam començar a utilitzar la natura com a mirall que reflecteix tot allò que sentim, com actuem i reaccionem, i com fluïm en la vida. Vam observar els mecanismes i vam trobar-hi respostes per tendir a l'equilibri i l'harmonia en la nostra realitat.

“HEM UTILITZAT LA NATURA COM A MIRALL QUE REFLECTEIX TOT ALLÒ QUE SENTIM, COM ACTUEM I REACCIONEM, I COM FLUÏM EN LA VIDA.”

1. Els ulls d'una noia ens poden transmetre molt. Foto: Susanna Ferran
2. Captant el pas efímer de l'aigua. Foto: Susanna Ferran
3. Blanc d'escuma, de neu i de núvols. Foto: Susanna Ferran

“ESTAR-ME UNA LLARGA TEMPORADA ALS PAÏSOS DE L'ORIENT ASIÀTIC M'HA AJUDAT A CANVIAR EN MOLTES COSES”

De vegades em pregunten què tenen a veure fotografia i poesia. Per a mi, la poesia és una gran complement a les imatges, és una bona manera de posar en paraules allò que sentim i vivim. En aquest cas, a més a més, és una col·laboració entre dues mirades, és la col·laboració de dos arts per extreure'n un contingut més complet. Així doncs, per a mi també són les dues cares de la mateixa moneda, donades per dues persones diferents.

Després de l'exposició de Katmandú, en faré una altra a Viena, al mes de juny. En aquest cas, es tracta d'una col·lectiva del Museum of Young Art, on exposaré dues imatges de “Life is flow”. He utilitzat dues fotografies de la sèrie de contrastos, del blanc i del negre, on personalment m'he fet conscient de la necessitat de l'existència de les dues parts, i de la seva complementarietat, per poder trobar l'equilibri perfecte.

Preparar l'exposició del Nepal m'ha permès conèixer més a fons aquest país, Sundari Nepal, com diuen aquí, què vol dir preciós! Ara m'hi quedo tres mesos, i l'experiència, com sempre, està sent molt enriquidora. Primer, pel fet d'haver estat gairebé un mes preparant l'exposició, amb tot l'equip de la galeria Image-Ark, amb qui hem evolucionat molt el concepte. Però també per la col·laboració que estic duent a terme amb la fundació andorrana Muntanyencs per l'Himàlaia, que m'està permetent conèixer la situació extrema de molts nens i que aquesta fundació esponsoritza perquè tinguin accés a l'educació.

Dels països asiàtics no només m'atrauen els paisatges, també la seva filosofia o manera de ser. Estar-m'hi una llarga temporada m'ha ajudat a canviar en moltes coses, primer de tot pel fet de sortir de la “zona de confort” que comporta viure a casa. Conèixer altres cultures i gent, viure situacions diferents, entendre altres filosofies com la budista i el cicle de la vida per exemple... és tot un paquet de coses que fa que et canviïn les prioritats de vida, en el sentit que et fan més persona i respectar més la diferència. En aquest sentit m'agradaria destacar un dels canvis que per a mi han estat més importants en aquest viatge: és el fet de fer-me més conscient del que vivim, en el sentit de viure el dia a dia i totes les situacions de manera conscient, primer amb un mateix, i després amb els altres”.

JORDI PLANELLAS

ENTREVISTA AMB EL DIBUIXANT QUE HA IL·LUSTRAT L'EXPOSICIÓ ITINERANT DEL TRICENTENARI
“NO EM CONSIDERO UN ARTISTA, SINÓ UN ARTESÀ”

El dibuixant Jordi Planellas, soci d'Amics del Disseny, ha il·lustrat l'exposició itinerant “300 anys després”, produïda per Reunió de Papaia Projectes Artístics. La mostra es troba en aquests moments voltant per tot Catalunya amb l'objectiu d'explicar didàcticament el Tricentenari dels Fets de 1714, una commemoració promoguda pel govern de la Generalitat i centenars d'ajuntaments catalans. Aquesta és la darrera feina pública del dibuixant, nascut el 1975, que ja s'ha fet un nom dins del món de la il·lustració i el còmic, tant a Andorra com a d'altres països.

“LA FEINA DE DOCUMENTACIÓ ÉS EXTREMADAMENT FÀCIL AMB INTERNET”

1. Primer esborrany a llapis de la família del 1700
2. Versió ja colorejada i en un estil més pròxim al del còmic
3. Alguns dels personatges que figuren a l'exposició
4. Dibuix de la família actual, ja integrada en l'exposició al carrer

AD: La teva feina principal en aquesta exposició, si no ho tenim mal entès, ha consistit a dibuixar una família tipus catalana, en dues versions, una de principis del segle XVIII i una altra d'actual, cadascuna amb la roba adient a la seva època. T'ha costat molt anar-te'n tres segles enrere per posar-te en el lloc d'una família del 1700?

JP: Doncs cal dir que no gaire. Per fer el còmic de la història d'Andorra, ja vaig haver de documentar-me força sobre aquell període i ja en coneixia la roba i els complements. A més, actualment, la feina de documentació és extremadament fàcil amb Internet... imatges, documents, pel·lícules, tot a l'abast, no com abans, que calia anar conservant imatges de revistes i fer visites a la biblioteca sense saber ben bé què buscar!

AD: Has pensat en els nens o els joves a l'hora de dibuixar-les? Has hagut de canviar el xip de quan fas dibuixos per als teus còmics?

JP: No he hagut de canviar el xip, perquè pel que fa al dibuix sóc bastant flexible, en els còmics tinc un estil més realista i un de més humorístic i

m'adapto a l'estil que necessita la feina en concret. En un principi, per aquesta exposició, vam pensar en un estil molt juvenil i divertit, però finalment es va optar per una versió més realista.

AD: Les has vistes ja impreses damunt dels plafons? Tenen una mida considerable, oi?, més gran que la mida humana...

JP: Encara no he tingut ocasió de veure-la en viu, però en les fotos, efectivament, es veu impressionant.

AD: Quan dibuixes tens en compte a quina mida ha d'anar, per exemple, com ara pensar detalls que potser en un dibuix més petit passarien inadvertits?

JP: Sí, sempre intento dibuixar en un format més gran que la mida final, perquè després, quan es redueix, queda més perfecte. Per aquesta il·lustració, era impossible fer-ho més gran, però vaig treballar digitalment amb molt de zoom per cuidar els detalls al màxim.

AD: En la mateixa exposició també has fet uns dibuixos de personatges catalans que van intervenir en la Guerra de Successió... això encara és més laboriós ja que cal buscar retrats o recreacions que et donin pistes sobre com eren aquestes persones, oi?

JP: El cert és que la llista de personatges que em va passar Reunió de Papaia venia ja amb les imatges dels personatges més importants, ja fos en quadre, gravat, o en una interpretació moderna; jo només vaig haver de passar-los al meu estil. Hi ha personatges dels quals no se'n conserva cap referència i vam preferir no dibuixar-los.

AD: Com t'has trobat participant en una iniciativa d'aquesta importància, que saps que veuran milers de persones per tot Catalunya?

JP: Sí, pel que tinc entès la exposició voltarà per més de 70 municipis catalans i això són molts visitants potencials! Va ser per casualitat, el passat setembre vaig obrir empresa per poder treballar aquí a Andorra -fins ara només havia treballat pel

3

4

mercat francès- i una de les primeres coses que vaig fer va ser visitar dissenyadors andorrans per oferir els meus serveis d'il·lustració. Un d'ells va ser en Pere Moles, que unes setmanes més tard em va trucar per oferir-me l'encàrrec.

AD: El fet d'haver dibuixat la "Història digital d'Andorra" t'ha ajudat a l'hora d'encarar aquest encàrrec també de caire històric, en el sentit d'haver dibuixat personatges d'altres èpoques?

JP: Efectivament, com he dit abans, ja havia treballat la documentació de l'època, havia dibuixat molts i molts andorrans d'aquell segle –que, a efectes de vestimenta, no es diferenciaven dels catalans- i també cal tenir en compte tota l'experiència que dona dibuixar 64 pàgines de còmic!

AD: És potser aquesta –la "Història digital d'Andorra"–, l'obra que t'ha fet més conegut entre els andorrans? Va ser un èxit de vendes durant el Sant Jordi del 2013, ara fa un any... N'estàs satisfet de la resposta de la gent? Què és el que més creus que ha agradat d'aquest llibre?

JP: Estic molt content de la resposta, no només per les vendes, sinó també perquè tothom que l'ha llegit m'ha comentat que els dos objectius essencials que em vaig posar en començar el còmic estan aconseguits: la història és rigorosament fidel, però de manera molt lúdica. Se l'han llegit des de nens de 9 anys fins a gent gran i a tothom li ha agradat...o com a mínim això m'han dit!!

AD: Va ser dur resumir tota la història del nostre país en 62 pàgines dibuixades?

JP: Una mica. Sobretot quan arribem als segles XIX i XX i els fets s'acceleren, vaig haver de fer un esforç de síntesi molt gran i triar fins a quin nivell de detall podia arribar.

AD: Continues treballant en el món del còmic adreçat al mercat francès? Sortiran més entregues de Zigeuner, la història del boxador gitano a l'Alemanya nazi Johann Trollmann, o ja s'ha tancat la història amb les dues entregues previstes inicialment?

JP: Malauradament, no han arribat a sortir ni les dues entregues, quan era a la meitat del segon volum, l'editorial va presentar suspensió de pagaments -coses de la crisi- i vam haver de parar totalment el projecte. Estem fent mans i mànigues per recuperar els drets i treure la segona part, però no serà fàcil...

AD: Això t'ha donat un públic en el mercat de parla francesa, fer aquest còmic i també l'anterior ("les Bimbos"). Com són les relacions que tens amb autors i editorials franceses del còmic?

JP: No em puc queixar. El món editorial és dur, i no es pot dir que hagi tingut molt bones experiències amb les editorials franceses, però en quin món laboral no hi ha problemes? Pensar que uns quants milers de persones han triat comprar i llegir un dels meus còmics fa oblidar una mica les dificultats.

“ÉS EVIDENT QUE NO ES DÓNA PROU IMPORTÀNCIA A LES HABILITATS ARTÍSTIQUES A LES ESCOLES”

2

3

1. Esborrany sense colorejar de la segona part de "Zigeuner"
2. Una pàgina de la "Història digital d'Andorra"
3. Exemple, encara sense text, de la primera entrega del còmic "Zigeuner"

AD: En què estàs treballant ara, en el camp del còmic?

JP: Doncs tot just començo un còmic del qual encara no puc parlar, perquè no està firmat el contracte, però aviat en tindreu notícies. Això ja es feina per un any... I a part sempre hi ha projectes en curs per presentar a les editorials: en aquest moment estic preparant un dossier sobre en Robert Capa i una història personal de ciència ficció.

AD: Compres normalment còmics d'altres autors?

JP: Sí, i tant! Es essencial, m'agrada llegir còmic i em serveix per millorar a la feina.

AD: Creus que la gent a la que li agrada el còmic té tendència a ser més col·leccionista que en d'altres àmbits dels llibres?

JP: Sí, un llibre no té el component de col·leccionisme que té un còmic perquè, un cop llegit, perd gran part de l'interès, el llibre físic no té cap valor artístic. En canvi, el còmic sempre es pot rellegir, fullejar, observar els dibuixos. Una prova d'això es que mentre el llibre digital es comença a consolidar, els intents de fer còmic digital comercial han estat un autèntic fracàs. Els lectors de còmic necessitem l'àlbum a les mans.

AD: Com defineixes la teva manera de dibuixar?

JP: Tot i que, com he dit, intento a poc a poc anar ampliant els límits del meu estil, és un 90% europeu, de línia clara. Pràcticament tot el que dibuixo ho faig digitalment, el que em permet dibuixar d'una manera molt flexible i pràctica. No em considero un "artista" sinó un "artesà", perquè darrera els meus dibuixos no hi ha la pretensió de provocar emocions al lector, sinó explicar el que vull explicar de la millor manera possible.

AD: Has il·lustrat altres elements comunicatius, com ara campanyes publicitàries o llibres que no són pròpiament còmics (per exemple, les Guies de Salut del Govern d'Andorra). A tu com t'agrada que et defineixin, com a dibuixant, com a il·lustrador, com a autor de còmics...?

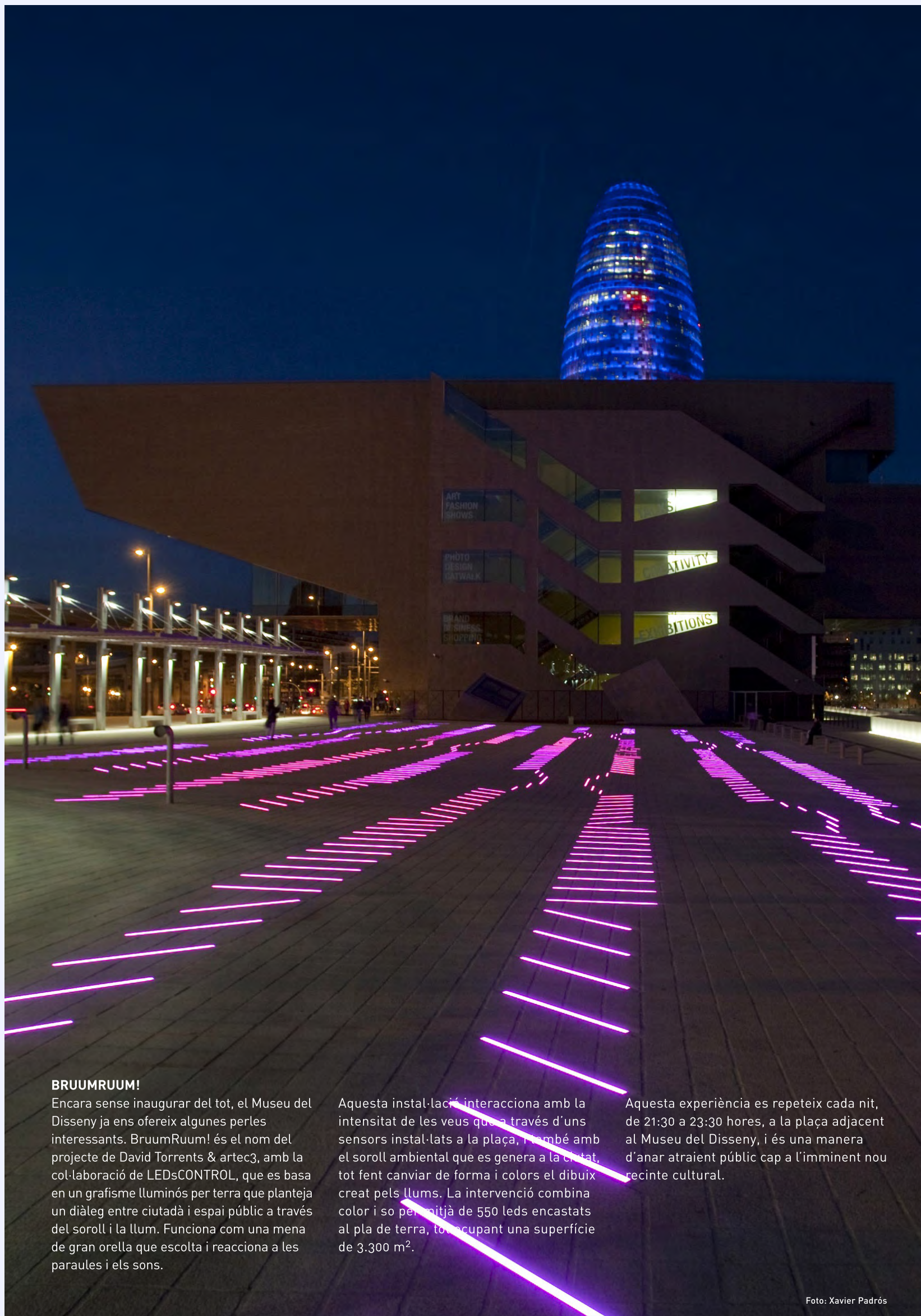
JP: No tinc preferències, sóc dibuixant en general, m'agraden totes les facetes d'aquesta feina, ja que totes tenen avantatges i inconvenients. Mentre em permeti expressar-me dibuixant, que és el que m'agrada, ja em va bé.

AD: També et dediques a fer classes de dibuix i tallers de còmic en diferents centres del país. És gratificant? Ho fas perquè t'agrada tractar amb nens i joves o perquè és una manera de completar els ingressos econòmics?

JP: M'agrada molt fer classes. Jo he estat sempre autodidacta i sempre em va costar molt anar avançant, vaig trobar a faltar algú que m'anés donant els trucs i les informacions que m'haguessin permès avançar més ràpid. És això el que intento fer a les classes, posar les guies per fer avançar als alumnes. I com que sempre he tingut molt bona resposta de part dels alumnes, les classes són molt agradables de fer.

AD: Creus que es dóna prou importància a les habilitats artístiques a les escoles?

JP: És evident que no. Pot semblar que les habilitats artístiques no són importants a la nostra societat, però exerciten una habilitat que és cabdal: la creativitat. Crec fermament que la creativitat no és un "do" que alguns tenen i altres no, sinó que s'aprèn, s'exercita i es manté. I això s'hauria d'aprendre a l'escola, perquè segurament aportaria molts més beneficis a la societat tenir gent creativa en tots els àmbits laborals que tenir gent que en un moment de la seva vida va ser capaç de retenir de memòria certs conceptes que després ja no recorda.

BRUUMRUUM!

Encara sense inaugurar del tot, el Museu del Disseny ja ens ofereix algunes perles interessants. BruumRuum! és el nom del projecte de David Torrents & artec3, amb la col·laboració de LEDSCONTROL, que es basa en un grafisme lluminós per terra que planteja un diàleg entre ciutadà i espai públic a través del soroll i la llum. Funciona com una mena de gran orella que escolta i reacciona a les paraules i els sons.

Aquesta instal·lació interacciona amb la intensitat de les veus que a través d'uns sensors instal·lats a la plaça, i també amb el soroll ambiental que es genera a la ciutat, tot fent canviar de forma i colors el dibuix creat pels llums. La intervenció combina color i so per mitjà de 550 leds encastats al pla de terra, tot ocupant una superfície de 3.300 m².

Aquesta experiència es repeteix cada nit, de 21:30 a 23:30 hores, a la plaça adjacent al Museu del Disseny, i és una manera d'anar atraient públic cap a l'imminent nou recinte cultural.

UNA MIRADA DIFERENT ALS OBJECTES

BARCELONA ÉS A PUNT D'OBRIR EL MUSEU DEL DISSENY, QUE INTEGRA FONS DE QUATRE MUSEUS QUE FINS ARA EXHIBIEN ARTS DECORATIVES

Abans d'acabar l'any, l'espectacular edifici de volums irregulars que presideix la plaça de les Glòries, l'anomenat Disseny Hub, s'omplirà de vida amb l'obertura de les exposicions permanents del Museu del Disseny de Barcelona. Aquesta nova institució cultural té un discurs museogràfic flexible i integrador, que permet als visitants entendre el procés històric que va de les arts decoratives al disseny industrial i a les arts d'autor contemporànies. Sens dubte, a la capital catalana li feia falta un gran museu amb el disseny com a principal atractiu.

Cadira Pedrera, 1955. Francisco Barba Corsini
Donació Galeria H2O. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona
(MADB 135.431). Foto: Rafael Vargas

El desembre de 2014 culminarà una operació cultural de gran ambició, iniciada més de dues dècades enrere per l'Ajuntament de Barcelona: reunir en un gran edifici, construït expressament per a aquesta funció, les valuoses col·leccions que durant el segle passat la ciutat havia distribuït en quatre museus diferents, totes elles relacionades amb les arts de l'objecte i el disseny. El Museu de les Arts Decoratives, el Museu de Ceràmica, el Museu Tèxtil i d'Indumentària i el Gabinet de les Arts Gràfiques han tancat i s'han fusionat en un de sol, que adopta com a leiv-motiv genèric i integrador el concepte de "disseny". Ha nascut, doncs, el Museu del Disseny de Barcelona, destinat a convertir-se en un referent cultural de la ciutat, al costat de museus dedicats preferentment a l'art, com el Picasso, el MACBA, el MNAC o les Fundacions Miró i Tàpies.

RETORN ALS ORÍGENS

"Això se li va acudir ja fa més de vint anys a l'aleshores regidor de Cultura, l'arquitecte Oriol Bohigas", explica la directora del Museu, Pilar Vélez. "Ens va demanar a un grup d'experts que penséssim com allotjar i exhibir millor un patrimoni de la ciutat que, quan va néixer, a principis del segle XX, estava en un sol museu, llavors anomenat Museu d'Art Decoratiu i Arqueològic, i que a la postguerra, pel gran volum de peces que s'anava acumulant, es va dividir en diferents seccions, que finalment van esdevenir museus separats. Ara hem tornat als orígens, ho ajuntem tot de nou i aprofitem per integrar les diferents col·leccions en un discurs únic més cohesionat, sense renunciar als aspectes significatius de cadascuna d'elles".

Pilar Vélez, doctora en història de l'art i persona molt vinculada durant tota la seva trajectòria als recintes museístics de Barcelona -va dirigir durant 17 anys el Museu Marés, al costat de la Catedral-, explica amb passió la filosofia que han definit per al nou Museu del Disseny: "És com una doble via, una que va des de les arts decoratives històriques -la ceràmica, el mobiliari, els teixits...- fins al disseny actual, a l'obra seriada però amb consideració de patrimoni cultural, és a dir, va d'allò fet més artesanalment al procés més industrial d'avui en dia; la segona via és la que partint d'aquestes mateixes arts decoratives desemboca en el que anomenem arts d'autor contemporànies -la joieria, la ceràmica, l'esmalt d'avui dia-, també n'hi ha qui en diu artesanía contemporània o arts & craft. Les dues vies es complementen i formen part d'un tot unitari en el nou museu".

El fons del Museu del Disseny aplega uns 70.000 objectes, de diferents èpoques i tipologies, dels quals només es podrà exhibir una petita part a les sales visitables. La resta descansarà a les immenses sales de reserva, perfectament catalogades i emmagatzemades. Moltes de les peces han estat restaurades o netejades a fons aprofitant el trasllat des les antigues dependències dels museus de procedència, un trasllat que encara s'està fent actualment i que s'allargarà durant tot el 2015.

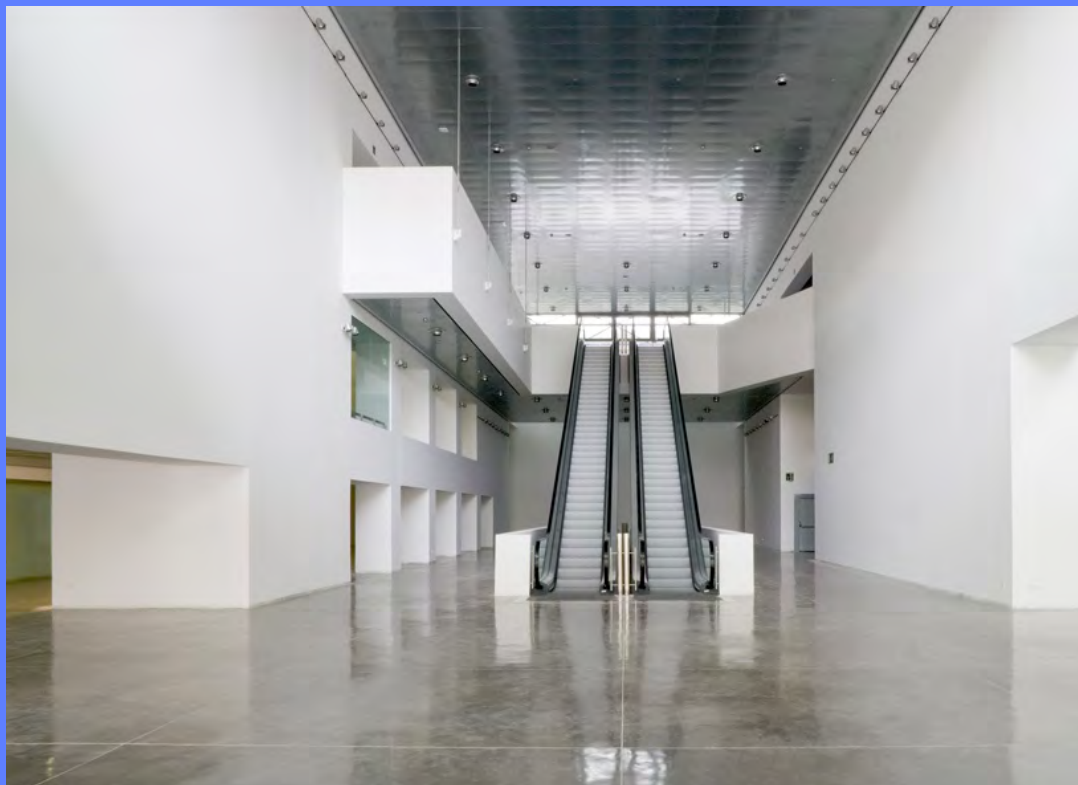
LLEGATS I DONACIONS PERSONALS

A Barcelona, la societat civil sempre ha tingut un pes molt important. Això explica perquè les col·leccions museístiques de la ciutat no provenen d'inversions estatals o de donacions reials, com passa en d'altres països, sinó que són fruit d'un

esforç col·lectiu, de la suma de moltes vocacions col·leccionistes. Es compta també amb aportacions de creadors de nivell internacional, com Picasso, Miró i Artigas, que van llegar a la ciutat bona part de la seva obra ceràmica. I finalment s'han fet convenis amb altres entitats per incorporar elements importants. Per exemple, amb el FAD (Foment de les Arts Decoratives) s'ha arribat a l'acord d'incorporar al Museu les obres premiades amb els prestigiosos Laus de disseny gràfic i comunicació visual o els Premis Delta de disseny industrial.

"El Museu té una vocació didàctica", continua explicant la seva directora, "no es tracta només d'exposar objectes, sinó de fer entendre i participar els visitants del procés que hi ha al darrere de la creació d'un objecte. Per exemple, en el cas del mobiliari, tenim un acord amb l'Associació de l'Estudi del Moble, per poder explicar com han canviat les tècniques de construcció dels mobles o com el mobiliari s'adapta a les necessitats socials al llarg dels segles. Veurem cadires, sí, però també veurem la història de la cadira, que potser és més didàctic".

A finals d'abril va obrir les portes el Centre de Documentació del Museu, que posa a disposició dels investigadors, estudiants i del públic en general tot tipus d'informació i fons documentals relacionats amb arts decoratives i disseny, des de llibres sobre moda i indumentària de segles anteriors que són exemplars únics en tot Espanya fins a arxius d'estudis de disseny i empreses de les últimes dècades del segle XX que han estat donats pels seus propietaris. Funciona com una biblioteca especialitzada, amb serveis de consulta presencial, préstec i reserva de documents, taulell virtual, visionat de material audiovisual, etc.

UN EDIFICI TOTALMENT PENSAT PER AL QUE HA DE SERVIR

L'edifici que allotja el Museu del Disseny és obra de l'estudi d'arquitectura MBM, integrat per Josep Martorell, Oriol Bohigas, David Mackay, Oriol Capdevila i Francesc Gual. Es va dissenyar expressament per a la funció que se li ha donat, per tant cadascun dels seus 25.000 m² de superfície útil té un objectiu predefinit i molt ben pensat.

El Disseny Hub Barcelona –aquest és el nom que rep l'edifici– està format per dues parts ben diferenciades, una de més extensa, semisoterrada, aprofitant el desnivell creat per la urbanització de la plaça de les Glòries, que allotja les oficines, les sales de reserva, les exposicions temporals i el centre de documentació; i una de més petita en superfície, però molt més visible, ja que s'aixeca quatre plantes i sobrevola la plaça amb un voladís inclinat. En aquestes quatre plantes hi haurà les quatre exposicions permanents, una per planta, a més de l'auditori i la sala d'actes.

L'espai destinat a les exposicions (permanents o temporals) és de 5.000 m², mentre que a la reserva i conservació de les col·leccions se'n destinen 2.000 m² més i uns altres 900 m² són per al Centre de Documentació, recentment inaugurat. Una de les plantes soterrades allotja també la Biblioteca Pública del Clot.

A l'edifici s'hi entra mitjançant un vestíbul amb doble accés i a diferent nivell. Pel superior, mirant a muntanya, s'hi entra des de la plaça de les Glòries, i per l'inferior, mirant al mar, des del carrer d'Àvila. El vestíbul es converteix, doncs, en una mena de carrer interior, que connecta el 22@ i el Poblenou amb el futur parc de les Glòries.

Escales mecàniques i ascensors permeten superar aquest desnivell i alhora fan de punt de partida cap a les plantes superiors.

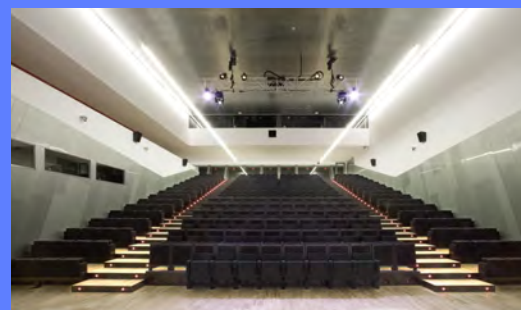
Malgrat que bona part de l'edifici està semisoterrat, la il·luminació natural i la relació amb l'exterior són ben presents gràcies a un fossar —que aprofita la diferència de nivells—, amb un gran llac artificial com a protagonista. La il·luminació es reforça amb sis lluernes que emergeixen a l'espai públic i que es poden utilitzar com a aparadors dels continguts i les activitats del centre.

La directora del Museu, Pilar Vélez, es mostra entusiasmada amb l'edifici (“t'agrada més quan te'l fas teu des de dins, més que no pas quan el veus des de fora”) i creu que, amb poc temps, esdevindrà una nova icona de Barcelona. També ressalta el fet que allibera molt d'espai públic a la part superior de la gran superfície soterrada, on la gent pot passejar o descansar, fins i tot amb una gran zona de gespa. Vélez està segura que la plaça de les Glòries acabarà definint una nova zona de centralitat de la ciutat, amb el nou recinte dels Encants, la Torre Agbar, el TNC, la Universitat Pompeu Fabra i altres equipaments públics. Igualment, destaca que és un nus de transport públic (metro, tramvia, autobusos i una estació de tren a dues passes, al Clot). “Estar en aquest entorn, ens donarà molts visitants, n'estem segurs”, conclou la directora.

2

1. Espai expositiu de la planta baixa. Foto: Lourdes Jansana
2. Vestíbul al qual s'accedeix des del carrer Àvila. Foto: Lourdes Jansana
3. L'auditori ocupa el voladís sobre la plaça. Foto: Lourdes Jansana
4. Claredat fins i tot en els pisos soterrats. Foto: Lourdes Jansana
5. Una de les sales de reserves. Foto: Aniol Resclosa
6. Interior d'un dels vestíbuls. Foto: Lourdes Jansana

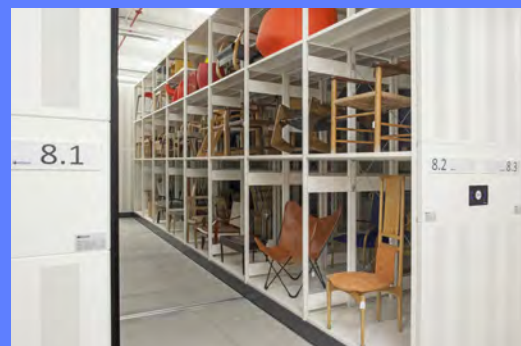
3

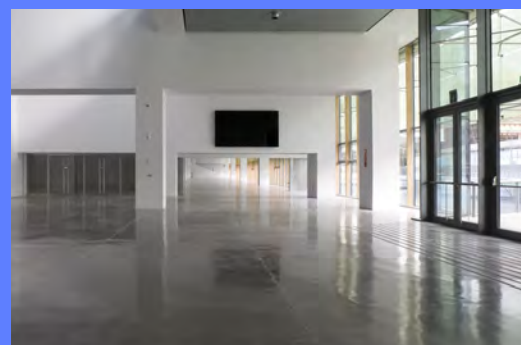
4

5

6

Pilar Vélez, directora del Museu del Disseny de Barcelona.
Foto: Mahala Marcet.

Exterior de l'espectacular edifici projectat per l'estudi MBM, amb el llac artificial a primer terme i la torre Agbar al fons. Foto: Lourdes Jansana.

QUATRE GRANS MOSTRES PERMANENTS

La gran obertura al públic serà el mes de desembre, quan s'inaugurin les quatre exposicions permanents de mitjana durada (tres de 5 anys i una de 2-3 anys), totes elles de producció pròpia, que es podran visitar per separat o conjuntament, en funció del temps o de les inquietuds de cada usuari. La més gran correspon a la segona planta, perquè també és la que té més superfície expositiva, gairebé 1.000 m2. Sota el nom de "Extraordinàries!", reunirà les peces més significatives de les col·leccions d'arts decoratives i d'arts d'autor des del segle III fins al XX: ceràmica, teixits, mobiliari, vidres, miniatures, rellotges, puntes, ventalls, papers de guarda, papers pintats, rellotges... algunes de les quals fa temps que no es presenten al públic.

"El bo i millor de la casa", apunta Pilar Vélez, que fa de comissària d'aquesta i d'altres dues exposicions permanents. "Més de 1.200 peces, que ens porten fins al segle passat. Quan l'has vista tota, et recomano baixar a la planta de baix, on hi haurà "Del món al museu", l'exposició destinada a la col·lecció de disseny de producte, unes 240 peces, molt seleccionades, la major part d'elles dissenyades o produïdes a Catalunya. Volem explicar al públic perquè i de quina manera aquests objectes han arribat al museu i han esdevingut patrimoni cultural, ja que hi ha gent que encara no entén perquè un llum o una cadira han de formar part d'una exposició".

La tercera exposició permanent es dirà "El cos vestit. Siluetes i moda (1550-2014)". No seguirà un ordre cronològic o per autors, sinó que mostrarà la relació entre el vestit i el cos, que no ha estat sempre la mateixa al llarg dels segles. Ocuparà uns 650 m2 i exposarà unes 170 peces, des dels vestits de la gran col·lecció Rocamora fins als dels creadors més recents.

QUAN ES VA COMENÇAR A DIR DISSENY

Finalment, la quarta, de dimensions més reduïdes i l'única que està prevista per només 2-3 anys, enlloc de 5, pot ser la més interessant per a determinats dissenyadors. Es dirà "El disseny gràfic: d'ofici a professió". Explica Pilar Vélez, directora del Museu: "Hem volgut reunir el millor disseny gràfic del segle XX a Catalunya –i amb alguns afegits de la resta d'Espanya–, començant just a la postguerra i fins als anys 80. És el moment en que l'ofici d'il·lustrador, de cartellista, de grafista se'n va arribar a dir, es va transformant en una professió i es comença a parlar de dissenyadors gràfics i també es comença a valorar d'una altra manera. Hi trobarem obres dels grans noms, com Pla Narbona, Giralt Miracle, Huguet... són col·leccions que ja teníem al Museu de les Arts Gràfiques, però les hem enriquit amb moltes més coses, d'identitat corporativa, de packaging, d'obres més recents, fins i tot d'autors que encara estan en actiu... Estem fent una col·lecció molt maca i molt representativa. No s'ha fet fins ara res igual, i essent el Museu del Disseny havíem de treballar per tenir aquesta col·lecció", remata Vélez, entusiasmada.

La primera exposició temporal, que s'obrirà uns mesos després de les quatre temporals, també se centrarà en el disseny, però en aquest cas vol ser una mirada al present i al futur, més que no pas al passat. El títol provisional és "Disseny per viure" i sota el comissariat d'Òscar Guayabero, s'interrogarà sobre què demana la societat actual del disseny i què en demanarà la societat del demà. En aquest sentit, s'incidirà molt en la confluència de disseny i recerca/innovació, en camps com el de la salut i el cos humà, l'entorn geogràfic i la comunicació.

REFERENT INTERNACIONAL, SI O NO?

Precisament, el de la reflexió i el treball en complicitat amb els dissenyadors, productors, creadors i especialistes, vol ser la pedra de toc del Museu. Els seus responsables tenen molt clar que han d'anar més enllà de la simple conservació i exhibició dels fons propis. La idea d'innovació serà central en el seu discurs, innovació com un element constant, inseparable de la naturalesa humana, comú a totes les èpoques, tot i que es manifesta com mai en el període que va del segle XIX fins als nostres dies.

Pilar Vélez, fent honor a la seva condició d'historadora de l'art, respònd així a la pregunta de si és cert o no que Barcelona és un referent internacional del disseny: "I tant que ho és, ja ho va començar a ser en el tombant del segle XIX al XX, amb el modernisme i amb noms tan excepcionals com Gaudí o Domènech i Montaner. En aquells moments, la ciutat ja és capdavantera a escala europea. Després de la guerra, als anys 60, a Barcelona hi ha uns equips i professionals, arquitectes sobretot, que coneixen bé què passa al món i que volen recuperar tot el que la guerra civil va estroncar, i connecten amb l'esperit del noucentisme i la República. Són els precursors del que després s'anomenaran dissenyadors, per mimesi del que es fa a la resta d'Europa o als Estats Units. Amb els Jocs Olímpics del 92, Barcelona viu un altre moment àlgid del disseny i en aquestes dues darreres dècades encara hi ha molta gent que manté la ciutat en la primera línia mundial. Alguns esperits crítics diuen que no n'hi ha per tant, però jo crec que sí, que Barcelona encara és un referent del disseny al món". El Museu que obrirà les portes d'aquí a pocs mesos en serà la constatació més clara.

CADA DIA, UN OBJECTE

El Museu del Disseny de Barcelona ha engegat una iniciativa per donar a conèixer les peces de les seves col·leccions i compartir-les amb els ciutadans. Sota el nom de "Cada dia, un objecte", conservadors, restauradors, administradors, comunicadors i educadors del Museu, però també col·leccionistes, donants, artistes i dissenyadors, comparteixen els seus objectes favorits i algunes curiositats de les col·leccions del Museu. Aquests objectes i el motiu de la tria es presenten al web del Museu (www.museudeldisseny.cat) i es comparteixen a Instagram i Twitter amb el hashtag #cadadiaunobjecte.

1. Taula tocador, 1902. Joan Busquets. Foto: Xavier Padrós

2. Cadira BKF (prototip), 1938. Grupo Austrial. Donació Victòria Bonat. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (MADB 138.564). Foto: Rafael Vargas

3. Cartell Tintes Iberia, 1950. Lluís Falgas. Donació Marga Domingo Roget, Urbana, SA. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (GAGB 75/10). Foto: Xavier Padrós

4. Cartell Indústria y Arquitectura 2ª Exposición g.R, 1954. Ricard Giralt Miracle. Donació Daniel Giralt-Miracle. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (GAGB 23/08). Foto: Xavier Padrós

5. Cartell Barcelona '92, 1990. Josep Maria Trias. Donació Isabel Campi. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (GAGB GE/77)

6. Brocal de pou. Còrdova, final segle XIV - principis segle XV (període mudèjar). Terracota decoració corda seca parcial i estampillada. Foto: Guillem Fernández-Huerta.

7. Sopera de rocalla. Manufactura de l'Alcora. Pisa policroma. Foto: Guillem Fernández-Huerta.

8. Fractal Table, 2008. Platform Studio. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (MADB 138.806)

9. Vestit, 1958. Cristóbal Balenciaga. Donació Asociación Española de Productoras de Fibras Químicas. Sra. Bricard. Col·lecció del Museu del Disseny de Barcelona (MTIB 109.929), Foto: La Fotogràfica

MILÀ RESPIRA DISSENY

SALONE INTERNAZIONALE
DEL MOBILE DE MILANO

Foto: Oscar Llauradó

La dissenyadora Sandra Álvarez ens explica com va ser la visita que va fer, amb la resta de l'equip d'interiorisme Menys és més Disseny, al prestigiós Saló Internacional del Moble de Milà, que es va celebrar el passat mes d'abril. En aquest article, Álvarez ens transmet la seva visió personal de l'estada a una ciutat que respira disseny, art i tendències a tots els barris durant els dies que dura el Fuorisalone.

El nostre equip d'interiorisme "Menys és més Disseny" va viatjar a Milà fa unes setmanes per assistir al Saló Internacional del moble d'aquesta ciutat del nord d'Itàlia. Esdeveniments com aquest són molt enriquidors, tant per als professionals del sector –dissenyadors, interioristes, arquitectes, empresaris...– com per a la gent amant de la creació, la innovació i el disseny en general, gent que creu i aposta per aquesta disciplina. Durant uns dies, la ciutat de Milà s'impregna d'art, de disseny i de tendència i això es viu i es palpa des de qualsevol racó d'ella.

Abans d'emprendre el viatge, però, és important de fer un acotament del que interessa, perquè la gran oferta que ofereix la fira i la ciutat és immensa i cal triar per no perdre's. En el nostre cas concret, hi vàrem anar perquè teníem la necessitat d'impregnar-nos de tendència, de veure nous conceptes, i de fugir una mica de la quotidianitat en la qual vivim. Estem en temps de crisi i la nostra professió hi està molt afectada, com tantes d'altres. Noper això hem de renunciar a estar al dia i obrir nous horitzons, perquè el que és cert és que esdeveniments com aquests donen un impuls positiu per continuar endavant i seguir creient en el que fem.

Per temes concrets de l'estudi, vàrem focalitzar la nostra visita a la Fira en tot el sector de les cuines i els banys. L'estudi està en un procés d'avantprojectes i teníem la necessitat de conèixer els nous elements i conceptes que els fabricants d'aquest sector en concret hi presentaven en aquesta edició, sense deixar de banda altres productes o mobles relacionats amb altres espais: mobiliari d'exterior, cadires, equipaments per a vestidors, mobiliari general per a l'hàbitat, accessoris, etc.

Per a nosaltres és important poder conèixer el producte de primera mà, per poder-lo treballar i oferir als clients la millor solució. Els nous materials i conceptes que es presenten són de màxim interès per tal de poder dissenyar nous espais i crear nous conceptes.

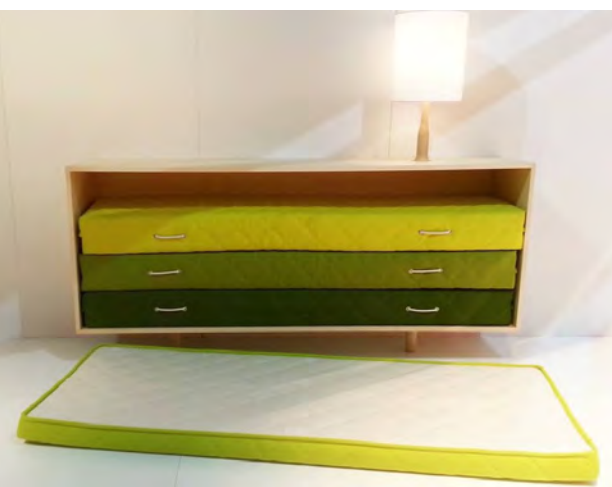
L'interiorisme i el disseny del moble van estrictament lligats als canvis que experimenta la societat, a les noves maneres de viure, als nous costums, als nous estils de vida, a les noves estructures familiars... el dissenyador ha de crear l'espai del futur usuari respectant les premisses que acota, a fi i efecte de poder assolir i afavorir les seves necessitats.

És de vital importància tenir els contactes per poder concentrar en pocs dies tot el que ens interessa veure i saber del Saló. La jornada s'escola entre un munt de reunions amb els diferents professionals del sector i, en alguns moments, tens la necessitat de perdre't pels pavellons per amaran-te dels nous conceptes, materials i productes, no tant perquè t'interessi més un producte en concret que un altre, sinó perquè la Fira aconsegueix obrir la ment al visitant, només observant com s'han dissenyat i pensat els estands per poder exposar allò que es vol presentar.

EL SALÓ

És un dels esdeveniments més importants d'Europa dins la indústria del moble i dels accessoris de mobiliari, en el qual es mostren les novetats del disseny i la seva fabricació. S'hi citen les millors empreses i professionals del sector i és una ocasió excepcional perquè dissenyadors, fabricants i públic es trobin.

Va començar a celebrar-se el 1961 i sis anys després va assumir un caire internacional, amb la presència de proveïdors d'arreu del món. En aquesta darrera edició, hi van assistir més de 300.000 operadors del comerç. La pròxima serà del 14 al 19 d'abril de 2015.

Tot és de gran interès: el mostrador d'un pavelló , el tractament de les parets divisòries per anar distribuint els espais, el grafisme, la retolació dels pavellons, la il·luminació , els suports i materials que serveixen per exposar un o altre element... tot està pensat i cuidat al mínim detall i darrere d'això hi ha un munt de professionals, que amb el seu esforç aconseguen aquest resultat tan extraordinari.

Totes les marques o firmes tenen els seus representants repartits per zones geogràfiques, amb la finalitat que sigui el nostre contacte a l'hora de fer realitat el nostre projecte i poder treballar conjuntament tots els detalls per tal de dur-lo a terme. Majoritàriament, ens reunim amb els representants que estan centrats a Barcelona, per una qüestió de proximitat en el cas que no n'hi hagi a Andorra, per sort, però, a Andorra podem comptar amb grans professionals del sector que estan molt ben posicionats. Per a nosaltres, els dissenyadors, és de vital importància aquesta figura, ja que són els intermediaris i el fil conductor entre el dissenyador i el fabricant.

Un cop tancada la fira, la cursa per poder arribar al metro i així al centre de la ciutat és esgotadora, però cal fer-ho perquè la ruta encara no s'ha acabat: carrers plens de gent; showrooms que organitzen esdeveniments fora de la Fira amb música en directe i, al mateix temps, presenten les seves novetats; locals extraordinaris farcits de gent on les tendències que acabes de veure i encara no has processat, les veus plasmades a la realitat; aparadors excepcionals; exposicions al carrer; estudiants, gent jove, gent de mitjana edat, gent més gran... el disseny mou molta gent i la ciutat ho viu amb intensitat.

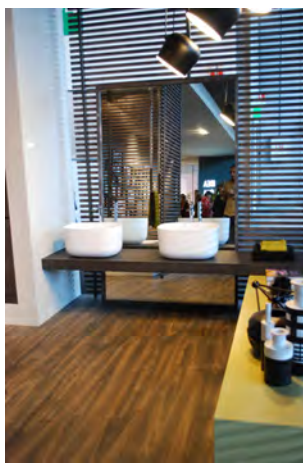
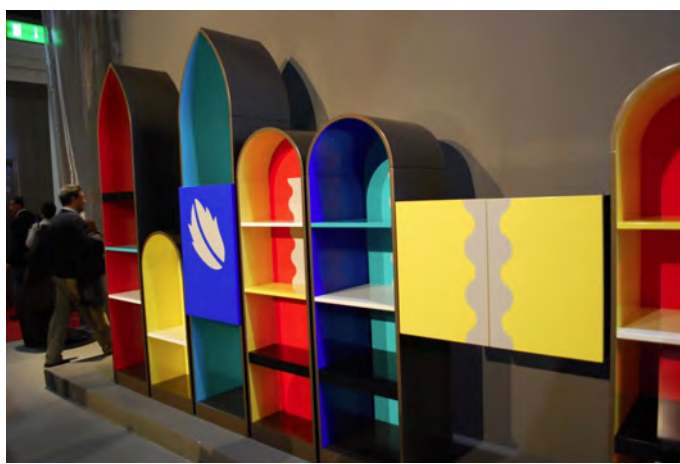
Vàrem aprofitar així els vespres per fer grans passejades pels carrers i els magnífics barris que et brinda la ciutat per seguir respirant l'ambient que es viu durant la setmana del disseny, i vàrem acabar per anar a dos dels showrooms als quals estàvem convidats i que no eren dins del recinte firal. Aposten per fer la presentació de les seves novetats de manera més informal, acompanyada d'un exquisit sopar i un bon prosecco a la mà.

Després de dos dies intensos i amb el cap que et bull d'idees, marxas de Milà amb ganes de tornar-hi la propera edició, convençuda que el món del disseny no està en crisi perquè per sort, la ment és lliure i sempre hi ha nous conceptes a crear. Sortosament, hi ha molta gent darrere que creu i aposta per aquest sector. Indiscutiblement, el Saló de Milà es mereix el reconeixement que té a tot el món.

LA CIUTAT

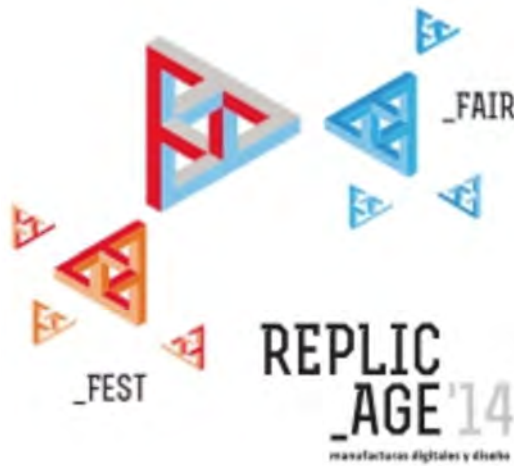
Milà és una ciutat antiga amb un esperit modern i, per una setmana, es converteix en una urbs brillant en la qual es respira disseny, art, innovació fins a altes hores de la nit. Fuorisalone o la Setmana del Disseny és el terme que s'utilitza per definir el conjunt d'esdeveniments i exposicions que animen tota la ciutat durant els dies d'abril en els quals se celebra el Salone del Mobile, que se celebra al centre firal de Rho.

Tots els barris de Milà hi participen, però els tres eixos més importants són la Via Tortona, el barri de Brera i Lambrate. Centenars de milers de persones hi conflueixen per veure els dissenys més innovadors, cercar nous talents, inspirar-s'hi o fer negocis.

ANIMACIÓ

Cartell de la Fira Replic_Age'14

MADRID REUNEIX ELS EXPERTS EN DISSENY 3D

Els principals actors del món del disseny i la fabricació d'objectes en 3D es van aplegar a la fira Repilc_Age'14, celebrada a Madrid els dies 23 a 25 de maig. Organitzat per l'Associació de Dissenyadors de la capital espanyola, DIMAD, aquest event múltiple va posar en contacte dissenyadors, comunitats de makers, fab labs i productors de maquinària, materials, software i serveis de manufactura digital perquè compartissin experiències i descobriments que estan revolucionant la manera de concebre i fabricar els objectes.

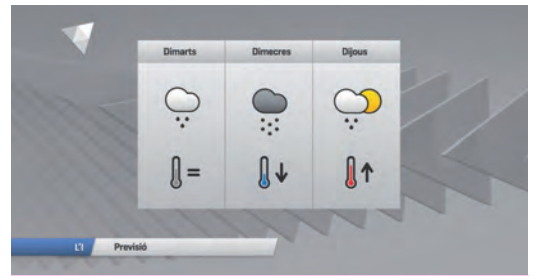
TORNA LA BARCELONA DESIGN WEEK

La cita anual del disseny barceloní, organitzada per l'entitat Barcelona Centre de Disseny, se celebra enguany del 2 al 14 de juny. Sota l'eslògan "el Disseny és aquí!", la novena edició d'aquesta iniciativa inclou més de 70 activitats, entre les quals destaca una conferència a càrrec de Ron Arad, el prestigiós dissenyador israelià impulsor del Museu Bauhaus de Tel Aviv, així com l'estrena del documental "We Pop Up", de Jean-Marc Joseph, que tracta sobre l'agència The Pop UP, creada per sis joves d'origens diversos que ha revolucionat el món de la creativitat.

Els sis protagonistes del documental "We Pop Up"

Algunes de les pantalles de l'espai "El temps", d'Andorra TV

PICTOGRAMES METEOROLÒGICS

L'estudi de disseny Fuelgrafics, del qual n'és membre Gorka Aixàs, soci d'Amics del Disseny d'Andorra, ha elaborat, dins del projecte de la nova identitat audiovisual corporativa de RTVA, la línia gràfica del programa meteorològic "El temps".

La capçalera, els titulars, els rètols, els mapes i, sobretot, els pictogrames que representen sol, núvols, pluja, neu, etc, han estat dissenyats de nou, seguint la mateixa línia gràfica de tots els espais informatius de la cadena pública andorrana.

www.fuelgrafics.com

REVELA-T 2014

L'ÚNIC FESTIVAL DE FOTOGRAFIA ANALÒGICA DEL MÓN

REVELA-T, UN FESTIVAL PER ALS AMANTS DE LA FOTOGRAFIA ANALÒGICA

La petita població de Vilassar de Dalt (Maresme) ha celebrat a finals de maig la segona edició del Festival Revela-t, dedicat especialment a la fotografia analògica, química i argèntica. En un moment en que la tecnologia digital s'ha imposat amb força en el món de la imatge, aquest festival vol promoure el coneixement i l'interès per als altres procediments fotogràfics, pensant en els que creuen que hi ha altres maneres de fer fotografies. Un ampli programa d'exposicions, xerrades, debats, talles, demostracions, etc., van omplir Vilassar de Dalt de figures rellevants d'aquest art, com per exemple l'israelià Ilan Wolff, el madrileny Juan Manuel Castro o el gallec Xose Gago Pesqueira. Una vintena d'expositors van donar vida a la Fira comercial de Revela-t, entre empreses fabricants o botigues de material de fotografia analògica, laboratoris, llibreries i col·leccionistes.

NOVA YORK MIRA CAP AL PACKAGING ANDORRÀ

El prestigiós web www.packagingserved.com, propietat de l'empresa Behance (Adobe) amb seu a Nova York, ha destacat recentment un dels projectes de Roger Cortés, un dels socis professionals d'Amics del Disseny d'Andorra. Es tracta del projecte de packaging per a l'empresa Lanic Concept, dedicada a la fabricació personalitzada i artesanal de mobles de bany. Cortés ha dissenyat tota la marca, els packs contenidors de mostres de fustes i ceràmiques i les fitxes de producte. El projecte de marca es complementa amb el disseny i la programació del seu lloc web.

Cal tenir en compte que aquest web selecciona els treballs que vol destacar per la seva qualitat i no admet que se li enviïn propostes per publicar. Altres feines de packaging de Roger Cortés han estat destacades recentment a llocs web també importants del sector, com ara thedieline.com, packaginfoftheworld.com i lovelypackage.com.

JOIES MEXICANES DE LOLA RAMOS AMB EL TOC TÈXTEL D'ANNA MANGOT

Ja fa més de tres anys que la dissenyadora tèxtil andorrana Anna Mangot col·labora en el disseny de les col·leccions de la dissenyadora de joies mexicana Lola Ramos. Lola Ramos ® és una firma de joieria que aporta al mercat peces de gran qualitat i dissenys innovadors en línia amb les tendències de moda.

La dissenyadora mexicana utilitza els metalls preciosos com l'or i la plata i també pedres precioses i semiprecioses. Li agrada utilitzar les formes d'una manera lliure i natural. La producció de Lola Ramos té un ADN clar i definit, els seus dissenys són contundents, senzills i escultòrics. Són peces molt generoses en pes i línies definides, integrant or i plata de manera molt innovadora.

Al setembre de 2010, en el marc de la passarel·la Trends Monterrey Primavera-Estiu 2011, la dissenyadora va presentar per primer cop la seva línia tèxtil: una col·lecció de mocadors i fulards de seda dissenyats i pintats a mà per Anna Mangot, replicant els conceptes i dissenys de la joieria amb la paleta de colors de la temporada. Es tracta doncs d'articles amb una elevada càrrega artística. Les dues dissenyadores han treballat conjuntament per tal que aquesta línia de tèxtils s'integri totalment amb les seves col·leccions de joieria, reafirmant d'aquesta manera la imatge d'elegància i refinament.

Les peces de Lola Ramos ® i Anna Mangot estan a la venda a El Palacio del Hierro i boutiques de prestigi de ciutats importants de Mèxic i del sud d'Estats Units.

Una de les peces d'Anna Mangot creada per a Lola Ramos

SEGELL ANDORRÀ EN MOBLES

Un capçal de llit, d'Emilie Klasen, i una pèrgola, d'Elisabeth Álvarez, són els projectes guanyadors del concurs adreçat a interioristes i arquitectes del país, convocat per Sodimac Espai Creatiu, amb la col·laboració del Col·legi d'Arquitectes, per incentivar la producció de mobiliari amb segell andorrà. Les dues propostes escollides, que es troben en fase de confecció de prototip, seran comercialitzades per l'empresa holandesa Boleform a tot el món i ja s'han exposat en diverses fires internacionals.

BAUSTORE REDISENYA PRESTATGERIES NORDAMERICANES DELS ANYS 50

L'empresa de mobles, decoració i regals Baustore, present a Andorra la Vella, ha presentat una col·lecció de prestatgeries i escriptoris independents anomenada Vitra Eames Storage Unit. Es tracta d'un redisseny de la creada el 1949 pels nordamericans Charles i Ray Eames el 1949, de la mà de la dissenyadora holandesa Hella Jongerius, amb una nova paleta de colors per tal que la col·lecció tingui un aspecte fresc i contemporani, tot i mantenir l'esperit d'aquelles dècades llunyanes.

Baustore disposa d'un espai showroom permanent per exposar tots els productes Eames Storage Unit. Alhora, posa a disposició dels socis de l'ADPA el servei especial de consultoria Contract, garantint avantatges exclusius i serveis amb condicions especials.

Vitra Eames Storage Unit

;D AMICS DEL DISSENY D'ANDORRA

Tenim un objectiu principal. **Promoure el disseny i la creativitat** com a part essencial de la vida cultural andorrana. Entenem el disseny en sentit ampli. Tothom qui se l'estimi és benvingut. Tant és si prefereix el **disseny gràfic, l'industrial, l'interiorisme, la moda, la fotografia, el disseny tèxtil, la joieria, la il·lustració** o qualsevol altre àmbit que tingui a veure amb la creativitat aplicada a la vida quotidiana. Encetem una nova etapa. Fins ara ens dèiem Associació de Dissenyadors Professionals d'Andorra (ADPA). A finals de 2013 vam decidir adoptar un nom més genèric i inclusiu, sense trencar en cap moment amb l'entitat original. **Obrim les portes a nous associats.** Volem engrescar persones i empreses que no treballen professionalment com a dissenyadores, però que, pel motiu que sigui, estan interessades per aquest món i volen implicar-s'hi. Ens agraden les xarxes socials. Ens trobareu sobretot a Twitter piulant des d'aquesta adreça: **@adpandorra**. A més, tenim una web i ens comuniquem amb els socis i sòcies periòdicament mitjançant una newsletter digital. Aquesta publicació volem que sigui una de les nostres senyes d'identitat. Amb ella volem donar a conèixer la feina de cadascun dels associats a la societat andorrana i a la resta del món. Tu també pots ser Amic del Disseny.

Vols ser Amic del Disseny? Tenim una categoria per a tu

amic
estudiant
1,5€/mes

amic
seguidor
3€/mes

amic
professional
9€/mes

amic
protector
18€/mes

+ INFO
info@amicsdeldisseny.com
www.amicsdeldisseny.com

Nosaltres ja som amics

GEMA MIGUEL MARTA FARRÉS SISTEMA CUINA MIREIA MARTÍ MÒNICA ALMEYDA
TITO FARRÉ PERfila JOSEP MARIA GARRIDO JORDI PLANELLAS PRAT DEL ROURE
ANTONIO MONGE PERE MOLES VSA JOSEP MARIA MANGOT GERARD BONELL
MILAGROS BOURGET MATERIALS PONS SANDRA ÀLVAREZ GORKA AIXÀS OSCAR
LLAURADÓ ROGER CORTÉS SUSANA FERRAN MONTSERRAT ALTIMIRAS FUSTERIA LA
BORDA LA BAUHAUS IMPREMTA SOLBER REUNIÓ DE PAPAIA 9MK NEREA AIXÀS
MATERIALS PIRINEUS G.E.A. XAVIER GONZÁLEZ JEAN-PAUL PAGET COL.LOCACIONS
CRESPO ANNA MANGOT CASA VIVA JAUME TORRA TALLER DE TALL I CONFECCIÓ FELI

Menús: laborables 10€ festius 15€ (beguda inclosa). Forn de carbó vegetal.

Ambient ideal per organitzar festes i celebracions. Carta selecta de cerveses i ginebres.

Terrassa amb capacitat per a 100 persones.

Esteve Albert s/n
Escaldes-Engordany
T. (+376) 845 777
pratdelroure@andorra.ad
www.pratdelroure.com

Com imagines la teva llar?

Des de **SISTEMA CUINA** et proposem idees per crear una llar al teu gust.

Cuines, banys, espais interiors amb colors agradables i materials resistents per crear una casa còmoda i confortable.

La teva cuina....¿amb aire tradicional o contemporània?
Escull la que mes t'agradi, i l'adaptem al teu espai.

Les nostres cuines, de la marca **dica**, estan equipades amb els ingredients perfectes: molt de mim i pura funcionalitat.

La casa dels teus somnis està a :

Sistema
c u i n a

Avda. de les Escoles, 17
Escaldes - Engordany
ANDORRA
www.sistemacuina.com

dica.

www.dica.es